

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a patra)

23 octombrie 2025 *

„Recurs – Concurență – Articolul 101 TFUE – Înțelegeri – Piața modafinilului – Acord de soluționare amiabilă în materie de brevete între două întreprinderi farmaceutice pentru a întârzia introducerea pe piață a unei versiuni generice a modafinilului – Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 101 TFUE – Criterii de apreciere – Restrângere prin obiect”

În cauza C-2/24 P,

având ca obiect un recurs formulat în temeiul articolului 56 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, introdus la 4 ianuarie 2024,

Teva Pharmaceutical Industries Ltd, cu sediul în Petah Tikva (Israel),

Cephalon Inc., cu sediul în West Chester (Statele Unite),

reprezentate de S. Ortoli și D. Tayar, avocats,

recurente,

cealaltă parte din procedură fiind:

Comisia Europeană, reprezentată inițial de G. Conte, T. Franchoo și C. Sjödin, iar ulterior de G. Conte și T. Franchoo, în calitate de agenți,

pârâtă în primă instanță,

CURTEA (Camera a patra),

compusă din domnul I. Jarukaitis, președinte de cameră, și domnii M. Condinanzi și N. Jääskinen (raportor), judecători,

avocat general: domnul A. Rantos,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 27 martie 2025,

* Limba de procedură: engleza.

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Prin recursul formulat, recurentele solicită anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 18 octombrie 2023, Teva Pharmaceutical Industries și Cephalon/Comisia (T-74/21, denumită în continuare „hotărârea atacată”, EU:T:2023:651), prin care acesta a respins acțiunea lor având ca obiect anularea Deciziei C(2020) 8153 final a Comisiei Europene din 26 noiembrie 2020 referitoare la o procedură inițiată în temeiul articolului 101 TFUE și al articolului 53 din Acordul privind SEE (cazul AT.39686-CEPHALON) (denumită în continuare „decizia în litigiu”) și, cu titlu subsidiar, anularea sau reducerea amenzii care le-a fost aplicată prin această decizie.

Istoricul litigiului

- 2 În scopul prezentei proceduri, istoricul litigiului, astfel cum a fost descris la punctele 2-23 din hotărârea atacată, poate fi rezumat după cum urmează.
- 3 Cephalon Inc. este o societate biofarmaceutică cu sediul în Statele Unite care furnizează produse farmaceutice atât originale, cât și generice în întreaga lume. Activitățile principale ale Cephalon includ cercetarea și dezvoltarea, precum și introducerea pe piață a medicamentelor, un accent deosebit fiind pus pe tulburările sistemului nervos central.
- 4 Teva Pharmaceutical Industries Ltd (denumită în continuare „Teva”) este o societate multinațională farmaceutică activă în domeniul dezvoltării, producerii și comercializării de medicamente generice, precum și de produse farmaceutice inovatoare și specializate, de ingrediente farmaceutice active și de produse aflate în vânzare liberă.
- 5 În luna octombrie 2011, după ce Comisia a aprobat concentrarea notificată prin Decizia C(2011) 7435 final (cazul COMP/M. 6258 – Teva/Cephalon) din 13 octombrie 2011, în temeiul articolului 6 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului din 20 ianuarie 2004 privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi (denumit în continuare „Regulamentul CE privind concentrările”) (JO 2004, L 24, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 201), Cephalon a fost preluată de Teva.

Produsul vizat și brevetele aferente acestuia

- 6 Produsul vizat corespunde medicamentelor care conțin principiul farmaceutic activ (denumit în continuare „API”) denumit „modafinil”. Modafinilul, descoperit în anul 1976 de laboratorul Lafon, o întreprindere farmaceutică franceză, este un agent de stimulare a stării de veghe cu lungă durată de acțiune utilizat în tratamentul anumitor tulburări ale somnului.
- 7 În cursul anului 1993, Cephalon a obținut drepturile exclusive asupra modafinilului și, în cursul anului 1997, această întreprindere a început să vândă modafinil sub marca Provigil în Regatul Unit. În anul 2005, aceasta vindea modafinil în mai multe țări din Spațiul Economic European (SEE).

- 8 În ceea ce privește SEE, diferitele brevete naționale pentru moleculă deținute de Cephalon pentru API-ul modafinilului au expirat cel târziu în cursul anului 2003, în timp ce protecția datelor referitoare la respectivul API a expirat cel târziu în cursul anului 2005.
- 9 Deși brevetele pentru molecula modafinilului expiraseră, Cephalon deținea încă brevete secundare pentru dimensiunea particulelor și alte brevete legate de modafinil care aveau ca dată de expirare în SEE anul 2015.
- 10 Medicamentul Provigil a fost cel mai important produs din portofoliul Cephalon din punctul de vedere al vânzărilor. Ținând seama de intrarea pe piață într-un viitor apropiat a produselor generice și pentru a-și proteja activitățile în domeniul respectiv, Cephalon a lucrat la un produs de generația a doua, denumit „Nuvigil”, bazat pe API-ul modafinilului, pe care intenționa să îl introducă pe piață pentru a înlocui progresiv medicamentul Provigil începând din anul 2006, mai întâi în Statele Unite, apoi în SEE. De asemenea, Cephalon prevăzuse lansarea unui alt medicament pe bază de modafinil, denumit „Sparlon”. În cele din urmă, Cephalon nu a lansat în SEE nici Nuvigil, nici Sparlon.
- 11 La sfârșitul anului 2002, atunci când patru societăți din sectorul medicamentelor generice, printre care și Teva, au solicitat o autorizație legală pentru a-și comercializa produsele generice pe bază de modafinil în Statele Unite, Cephalon a inițiat o procedură de contrafacere a brevetului în Statele Unite.
- 12 În luna iunie 2005, Teva și-a lansat produsul generic pe bază de modafinil în Regatul Unit.
- 13 La 6 iulie 2005, după un schimb de scrisori, Cephalon a inițiat o procedură judiciară în materie de brevete împotriva Teva la High Court of Justice (England & Wales) [Înalta Curte de Justiție (Anglia și Țara Galilor), Regatul Unit] și a solicitat o somație provizorie pentru a împiedica Teva să își vândă produsul generic pe bază de modafinil în Regatul Unit. Teva a depus ulterior o cerere reconvențională în nulitate.
- 14 Înainte de ședința privind cererea de somație provizorie prevăzută pentru 11 iulie 2005, Teva a acceptat să înceteze vânzarea produselor generice pe bază de modafinil în Regatul Unit. Cu titlu de contraprestație, Cephalon a acceptat să furnizeze o garanție de 2,1 milioane de lire sterline (GBP) (aproximativ 3,07 milioane de euro) în cazul în care Teva va avea câștig de cauză în cadrul procedurii judiciare și va avea dreptul să solicite despăgubiri pentru beneficiul nerealizat.
- 15 Negocierile în vederea unui acord de soluționare amiabilă au început la sfârșitul lunii noiembrie 2005.

Acordul de soluționare

- 16 La 8 decembrie 2005, Cephalon și Teva au încheiat un acord de soluționare amiabilă (denumit în continuare „acordul de soluționare”). Acest acord a fost încheiat de asemenea pentru societățile afiliate și a intrat în vigoare la 4 decembrie 2005.
- 17 Potrivit acordului de soluționare, s-a prevăzut printre altele că, în temeiul articolului 2, Teva se angaja să nu intre în mod independent și nici să nu concureze cu Cephalon pe piața modafinilului (clauză denumită în continuare „clauza de neconcurență”) și să nu conteste brevetele pentru modafinil deținute de Cephalon (clauză denumită în continuare „clauza de necontestare”) (clauze denumite în continuare, împreună, „clauzele restrictive”).

- 18 Articolele 2.2-2.6 din acordul de soluționare cuprindeau un ansamblu de tranzacții privind:
- o licență acordată Cephalon de Teva privind drepturile de proprietate intelectuală ale Teva;
 - o licență acordată Teva de Cephalon pentru utilizarea datelor, denumite „CEP1347”, dezvoltate de Cephalon în cadrul studiilor privind tratamentul bolii Parkinson;
 - furnizarea de către Teva în favoarea Cephalon a API-ului modafinilului;
 - plățile efectuate de Cephalon către Teva pentru cheltuielile de judecată evitate și
 - distribuția produselor Cephalon în Regatul Unit de către Teva.
- 19 De asemenea, acordul de soluționare prevedea, la articolul 3, drepturi generice în favoarea Teva. Potrivit acestui articol, Cephalon a acordat Teva o licență neexclusivă pentru lansarea produsului său generic pe bază de modafinil, inclusiv în SEE, începând din anul 2012 (sau mai devreme, în cazul în care orice entitate ar introduce pe piață un produs generic pe bază de modafinil).
- 20 Conform articolului 4 din acordul de soluționare, Teva și Cephalon s-au angajat să pună capăt imediat procedurii lor contencioase cu privire la modafinil în Statele Unite și în Regatul Unit.
- 21 Acordul de soluționare cuprindea de asemenea sumele sau redevențele implicate în diferitele tranzacții menționate la punctele 17 și 18 din prezenta hotărâre.

Decizia în litigiu

- 22 La 26 noiembrie 2020, Comisia a adoptat decizia în litigiu.
- 23 În această decizie, Comisia a considerat că recurente au încălcat articolul 101 TFUE și articolul 53 din Acordul privind SEE prin participarea la acordul de soluționare în sectorul farmaceutic, în schimbul unei plăți inverse (articolul 1 din decizia în litigiu).
- 24 Pentru această încălcare, Comisia a aplicat Cephalon și Teva amenzi care se ridicau la 30 480 000 de euro și, respectiv, la 30 000 000 de euro (articolul 2 din decizia în litigiu).

Procedura în fața Tribunalului și hotărârea atacată

- 25 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 5 februarie 2021, Teva și Cephalon au solicitat anularea deciziei în litigiu și, cu titlu subsidiar, anularea sau reducerea cuantumului amenzilor.
- 26 În susținerea acțiunii lor, recurente au invocat patru motive.
- 27 În hotărârea atacată, Tribunalul a examinat, mai întâi, primul motiv, întemeiat pe o eroare de drept și de fapt în măsura în care Comisia a calificat acordul de soluționare drept restrângere a concurenței prin obiect (punctele 27-205 din hotărârea atacată).
- 28 *Primo*, acesta a înlăturat criticile referitoare la neaplicarea criteriului juridic adecvat (punctele 30-57 din hotărârea atacată).

- 29 În această privință, Tribunalul a statuat, printre altele, că, ținând seama de jurisprudența rezultată din Hotărârea din 30 ianuarie 2020, Generics (UK) ș.a. [C-307/18, denumită în continuare „Hotărârea Generics (UK)”, EU:C:2020:52], calificarea unui acord drept restrângere prin obiect necesită efectuarea unei aprecieri globale care să includă interesele și stimulentele părților în cauză pentru a verifica dacă tranzacțiile comerciale care figurează într-un acord de soluționare puteau avea alte explicații decât interesul comercial, atât al titularului brevetului, cât și al pretinsului autor al contrafacerii, de a nu concura pe baza meritelor (punctele 37-43 din hotărârea atacată). Prin urmare, Comisia era obligată să verifice dacă tranzacțiile comerciale vizate de acordul de soluționare ar fi putut fi încheiate, în condiții la fel de favorabile, și în lipsa clauzelor restrictive. Potrivit Tribunalului, deși Comisia este în măsură să constate că tranzacțiile în discuție nu ar fi fost încheiate sau nu în condiții la fel de favorabile în lipsa clauzelor menționate, se poate concluziona că tranzacțiile respective nu pot avea altă explicație decât interesul comercial al titularului brevetului în cauză și al pretinsului autor al contrafacerii de a nu concura pe baza meritelor (punctul 45 din hotărârea atacată).
- 30 Tribunalul a arătat în continuare că criteriul juridic aplicat de Comisie nu echivalează cu o analiză contrafactuală care ține de aprecierea acordurilor ca restrângere prin efect (punctul 47 din hotărârea atacată).
- 31 Astfel, potrivit Tribunalului, din jurisprudența Curții rezultă că aprecierea care trebuie efectuată pentru a stabili dacă un acord ține sau nu de calificarea drept „restrângere prin obiect” nu are ca finalitate nici identificarea, nici cuantificarea efectelor anticoncurențiale ale unei practici, ci doar stabilirea gravității obiective a acesteia, care să poată justifica tocmai că nu este necesar ca efectele sale să fie apreciate (punctul 49 din hotărârea atacată).
- 32 În plus, Tribunalul a precizat că nici faptul că această apreciere trebuie efectuată, dacă este necesar, la finalul unei analize detaliate a acordului în cauză și în special a efectului stimulativ al transferurilor de valori pe care le prevede, dar și a obiectivelor acestuia, precum și a contextului economic și juridic în care se înscrie nu implică o apreciere a efectelor anticoncurențiale ale acestui acord pe piață. Acesta presupune numai efectuarea unei aprecieri globale și minuțioase a acordurilor complexe în sine, nu numai pentru a înlătura calificarea drept „restrângere prin obiect” atunci când există o îndoială cu privire la caracterul lor suficient de nociv pentru concurență, ci și pentru a evita ca acordurile să poată fi excluse de la această calificare doar ca urmare a complexității lor și în condițiile în care analiza minuțioasă a acestora ar arăta că prezintă în mod obiectiv un grad suficient de nocivitate pentru concurență (punctul 50 din hotărârea atacată).
- 33 *Secundo*, Tribunalul a înlăturat criticile referitoare la existența unei alte explicații plauzibile în ceea ce privește tranzacțiile încheiate pe marginea acordului de soluționare decât cea de a servi numai drept contraprestație pentru clauzele restrictive (punctele 58-166 din hotărârea atacată).
- 34 *Tertio*, Tribunalul a înlăturat criticile referitoare la criteriul stabilit prin Hotărârea Generics (UK) referitor la existența unor efecte favorabile concurenței dovedite, pertinente, proprii acordului în cauză și suficient de importante (punctele 167-191 din hotărârea atacată).
- 35 Tribunalul a considerat, în ceea ce privește argumentele întemeiate pe decizia privind concentrarea, că cadrul de referință al acestei decizii este diferit de cel pe care se întemeiază analiza acordului de soluționare în raport cu articolul 101 alineatul (1) TFUE. În timp ce, în decizia în litigiu, Comisia a evaluat restrângerea concurenței cauzată de acordul de soluționare și a comparat incidența sa cu un scenariu contrafactual în care acordul de soluționare nu ar fi fost

încheiat, decizia privind concentrarea consideră acordul de soluționare drept dobândit și evaluează impactul probabil al concentrării părților asupra concurenței într-un viitor previzibil în raport cu normele Uniunii în materie de control al concentrărilor, începând din anul 2011 (punctul 182 din hotărârea atacată).

- 36 Pe de altă parte, Tribunalul a arătat că faptul că, în decizia privind concentrarea, Comisia a apreciat că, după și în pofida încheierii acordului de soluționare, Teva constituia încă constrângerea concurențială cea mai probabilă exercitată asupra Cephalon nu înseamnă că aceasta ar fi considerat că drepturile generice ale Teva aveau un efect favorabil concurenței (punctul 183 din hotărârea atacată).
- 37 *Quarto*, Tribunalul a înlăturat criticile referitoare la erorile pretins săvârșite de Comisie în cadrul aprecierii contextului economic și juridic al acordului de soluționare (punctele 192-205 din hotărârea atacată).
- 38 În al doilea rând, Tribunalul a înlăturat al doilea motiv, întemeiat pe o eroare în măsura în care Comisia a calificat acordul menționat drept restrângere prin efect, întrucât aceasta s-ar fi întemeiat numai pe efectele potențiale ale acordului de soluționare (punctele 206-255 din hotărârea atacată).
- 39 În această privință, Tribunalul a arătat printre altele că, potrivit unei jurisprudențe constante, este posibil să se ia în considerare concurența potențială reprezentată de un operator nou-intrat potențial, eliminat prin acordul în discuție, și structura pieței relevante, precum și că articolul 101 TFUE urmărește să protejeze nu numai concurența actuală, ci și concurența potențială (punctele 227-229 din hotărârea atacată).
- 40 În al treilea rând, Tribunalul a înlăturat al treilea și al patrulea motiv, invocate de recurente cu titlu subsidiar, privind o aplicare eronată a articolului 101 alineatul (3) TFUE și, respectiv, amenzile aplicate acestora (punctele 256-307 din hotărârea atacată).
- 41 În al patrulea rând, Tribunalul a respins cererea recurentelor de anulare sau reducere a cuantumului amenzilor aplicate (punctele 308-311 din hotărârea atacată).
- 42 Având în vedere aceste considerații, Tribunalul a respins acțiunea recurentelor în totalitate.

Concluziile părților în recurs

- 43 Prin recursul formulat, recurentele solicită Curții:
- admiterea recursului și declararea admisibilității acțiunii;
 - anularea hotărârii atacate;
 - trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului, în afară de cazul în care Curtea consideră că este suficient de lămurită pentru anularea deciziei în litigiu;
 - obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

44 Comisia solicită Curții:

- respingerea recursului și
- obligarea recurentelor la plata cheltuielilor de judecată.

Cu privire la recurs

45 În susținerea recursului formulat, recurentele invocă două motive.

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe erori de drept în aplicarea criteriului juridic care reiese din Hotărârea Generics (UK) pentru a stabili existența unei restrângeri a concurenței prin obiect

- 46 Prin intermediul primului motiv, recurentele susțin că Tribunalul a aplicat în mod eronat criteriul juridic rezultat din Hotărârea Generics (UK) pentru a stabili existența unei restrângeri a concurenței prin obiect în cadrul unui acord de soluționare amiabilă.
- 47 Primul aspect al acestui motiv privește interpretarea efectuată de Tribunal cu privire la prima componentă a acestui criteriu, care figurează la punctul 87 din această hotărâre, conform căreia calificarea drept restrângere a concurenței prin obiect trebuie să fie reținută atunci când din analiza acordului de soluționare amiabilă în cauză reiese că transferurile de valori prevăzute de acesta se explică numai prin interesul comercial atât al titularului brevetului, cât și al pretinsului autor al contrafacerii de a nu concura pe baza meritelor. Cel de al doilea aspect al primului motiv privește cea de a doua componentă a acestui criteriu, reținută la punctul 111 din hotărârea menționată, potrivit căreia acordurile de soluționare care sunt însoțite de efecte favorabile concurenței dovedite, de natură să genereze în mod rezonabil îndoieli cu privire la caracterul lor suficient de nociv pentru concurență, nu pot constitui restrângeri prin obiect.

Cu privire la primul aspect, referitor la aplicarea incorectă a primei componente a criteriului stabilit prin Hotărârea Generics (UK)

– Argumentația părților

- 48 În cadrul primului aspect al primului motiv, recurentele contestă punctele 45-47 din hotărârea atacată.
- 49 În primul rând, criteriul juridic reținut la punctele 46 și 47 din această hotărâre ar fi contrar jurisprudenței care reiese din Hotărârea Generics (UK) și ar corespunde unei analize contrafactice care ține de aprecierea acordurilor ca restrângere prin efect.
- 50 În acest cadru, recurentele reproșează Tribunalului că nu a explicat din ce motiv criteriul juridic enunțat de Comisie în decizia în litigiu nu echivalează, în realitate, cu o analiză contrafactuală care ține de aprecierea acordurilor ca restrângere prin efect. În plus, criteriul confirmat de Tribunal ar impune, în realitate, să se aprecieze, pentru fiecare tranzacție comercială, dacă aceasta ar fi fost efectiv încheiată sau dacă ar fi fost încheiată în aceleași condiții, în lipsa acordului de soluționare în ansamblul său, ceea ce ar fi contrar jurisprudenței care reiese din Hotărârea Generics (UK).

- 51 În al doilea rând, Tribunalul ar fi formulat la punctul 45 din hotărârea atacată o normă juridică mai strictă decât cea enunțată în Hotărârea Generics (UK).
- 52 Recurentele amintesc că, conform constatărilor din Hotărârea Generics (UK), un acord de soluționare amiabilă reprezintă un acord având ca obiect împiedicarea, restrângerea sau denaturarea concurenței dacă din ansamblul elementelor disponibile reiese că transferurile de valori se pot explica numai prin interesul comercial al părților la acest acord de a nu concura pe baza meritelor. În plus, din această hotărâre ar reieși că, pentru ca astfel de transferuri de valori să nu se încadreze în definiția acordului care restrânge concurența prin obiect, este suficient ca explicația alternativă a acestor transferuri să fie plauzibilă.
- 53 Or, statuând că Comisia este obligată să verifice dacă tranzacțiile comerciale vizate de acordul de soluționare ar fi putut fi încheiate, în condiții la fel de favorabile, și în lipsa clauzelor restrictive, Tribunalul nu numai că ar fi denaturat criteriul stabilit de jurisprudența Curții, dar, contrar acesteia, ar fi răsturnat de asemenea sarcina probei.
- 54 În al treilea rând, Tribunalul ar fi aprobat un criteriu imposibil de îndeplinit de către părți, în contradicție cu jurisprudența care reiese din Hotărârea Generics (UK).
- 55 Recurentele reproșează în această privință Tribunalului că a aplicat în mod eronat criteriul reținut la punctul 43 din hotărârea atacată pentru a verifica dacă tranzacțiile comerciale care figurau într-un acord de soluționare puteau avea alte explicații decât interesul comercial, atât al titularului brevetului, cât și al pretinsului autor al contrafacerii, de a nu concura pe baza meritelor.
- 56 Ele subliniază că, la momentul la care a fost încheiat acordul de soluționare, erau implicate în litigii la nivel mondial referitoare la brevetele Cephalon care protejează modafinilul și că, în lipsa acordului de soluționare, părțile ar fi continuat litigiul dintre ele. Într-o asemenea situație, Cephalon nu ar fi avut niciun interes să încheie vreo tranzacție comercială cu Teva în legătură cu obiectul litigiului și nu ar fi avut decât un interes limitat de a încheia vreun acord, așa cum ar fi recunoscut însăși Comisia în considerentul (794) al deciziei în litigiu.
- 57 Or, un criteriu precum cel aplicat de Tribunal ar exclude în mod necesar încheierea unor tranzacții comerciale concomitent cu un acord de soluționare, ceea ce ar contraveni jurisprudenței care reiese din Hotărârea Generics (UK).
- 58 Potrivit recurentelor, problema relevantă care trebuia ridicată în acest cadru ar fi fost aceea dacă, presupunând că Teva și Cephalon au soluționat litigiul lor, fiecare dintre tranzacțiile comerciale se putea explica în mod plauzibil.
- 59 Comisia consideră că primul aspect al primului motiv trebuie respins ca fiind nefondat.

– *Aprecierea Curții*

- 60 Prin intermediul primului aspect al primului motiv, recurentele contestă punctele 45-47 din hotărârea atacată și în special criteriul juridic reținut de Tribunal pentru a califica angajamentele de neconcurență și de necontestare asumate în cadrul acordului de soluționare drept restrângeri ale concurenței prin obiect.

- 61 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că, potrivit jurisprudenței Curții, acordurile de soluționare amiabilă prin care un producător de medicamente generice care intenționează să intre pe piață recunoaște, cel puțin temporar, validitatea unui brevet deținut de un producător de medicamente originale și se angajează, ca urmare a acestui fapt, să nu o conteste și nici să nu intre pe piața în cauză pot să producă efecte de restrângere a concurenței, din moment ce contestarea validității și a întinderii unui brevet face parte din concurența normală în sectoarele în care există drepturi de exclusivitate asupra unor tehnologii [Hotărârea Generics (UK), punctul 81, și Hotărârea din 27 iunie 2024, Servier ș.a./Comisia, C-201/19 P, EU:C:2024:552, punctul 293].
- 62 Astfel, un producător de medicamente generice are posibilitatea, după ce și-a evaluat șansele de a obține câștig de cauză în procedura jurisdicțională dintre el și producătorul medicamentului original în cauză, să decidă să renunțe la intrarea pe piața în cauză și să încheie cu acesta din urmă un acord de soluționare amiabilă a acestei proceduri (Hotărârea din 27 iunie 2024, Servier ș.a./Comisia, C-201/19 P, EU:C:2024:552, punctul 163 și jurisprudența citată).
- 63 Or, un asemenea acord nu poate fi considerat în toate cazurile o restrângere prin obiect, în sensul articolului 101 alineatul (1) TFUE. Faptul că un asemenea acord este însoțit de transferuri de valori efectuate de producătorul de medicamente originale în beneficiul unui producător de medicamente generice nu constituie un motiv suficient pentru a-l califica drept restrângere a concurenței prin obiect, întrucât aceste transferuri de valori se pot dovedi justificate. Această situație poate exista atunci când producătorul de medicamente generice primește de la producătorul de medicamente originale sume care corespund efectiv compensării unor costuri sau a unor inconveniente legate de litigiul dintre ei sau care corespund unei remunerații pentru furnizarea efectivă a unor bunuri sau a unor servicii producătorului de medicamente originale (Hotărârea din 27 iunie 2024, Servier ș.a./Comisia, C-201/19 P, EU:C:2024:552, punctul 163 și jurisprudența citată).
- 64 În consecință, din moment ce un acord de soluționare amiabilă a unui litigiu referitor la validitatea unui brevet între un producător de medicamente generice și un producător de medicamente originale, titular al acestui brevet, este însoțit de transferuri de valori ale producătorului de medicamente originale în beneficiul producătorului de medicamente generice, trebuie să se verifice, într-o primă etapă, dacă soldul net pozitiv al acestor transferuri se poate justifica integral, astfel cum se preconizează la punctele 62 și 63 din prezenta hotărâre, prin necesitatea de a compensa costurile sau neplăcerile legate de acel litigiu, precum costurile și onorariile consilierilor acestui din urmă producător, sau prin necesitatea de a remunera furnizarea efectivă și dovedită de bunuri sau de servicii ale acestuia producătorului medicamentului original. Într-adevăr, soluționarea amiabilă a unui asemenea litigiu presupune ca producătorul de medicamente generice să recunoască validitatea brevetului în cauză, deoarece renunță să îl conteste. Rezultă că, în calitate de plată așa-numită „inversă”, efectuată de producătorul de medicamente originale în favoarea producătorului de medicamente generice, numai suportarea unor asemenea cheltuieli sau remunerarea unor asemenea bunuri sau servicii furnizate poate fi considerată coerentă în raport cu o astfel de recunoaștere și, prin urmare, susceptibilă să fie justificată în privința concurenței (Hotărârea din 27 iunie 2024, Servier ș.a./Comisia, C-201/19 P, EU:C:2024:552, punctul 164 și jurisprudența citată).
- 65 Într-o a doua etapă, dacă acest sold net pozitiv al transferurilor nu este justificat integral de o atare necesitate, trebuie să se verifice dacă, în lipsa unei asemenea justificări, aceste transferuri se explică numai prin interesul comercial al producătorilor de medicamente de a nu concura pe baza meritelor. În vederea acestei examinări, trebuie să se stabilească dacă soldul respectiv, inclusiv eventualele cheltuieli justificate, este suficient de important pentru a stimula efectiv producătorul

de medicamente generice să renunțe la intrarea pe piața în cauză, fără a fi obligatoriu ca acest sold pozitiv net să fie în mod necesar superior beneficiilor pe care le-ar fi realizat dacă ar fi obținut câștig de cauză în procedura în materie de brevete (Hotărârea din 27 iunie 2024, Servier ș.a./Comisia, C-201/19 P, EU:C:2024:552, punctul 165 și jurisprudența citată).

- 66 Asemenea domnului avocat general la punctul 45 din concluzii, trebuie să se considere că o calificare drept restrângere a concurenței prin obiect nu poate fi prin urmare reținută decât atunci când restrângerile concurenței rezultate din clauzele de neconcurență și de necontestare prevăzute de acordul de soluționare amiabilă se întemeiază nu pe o recunoaștere a validității brevetelor deținute de producătorul de medicamente originale, ci pe un transfer de valori al acestuia în favoarea producătorului de medicamente generice în cauză, care constituie un stimulent pentru ca acesta din urmă să renunțe să concureze pe baza meritelor.
- 67 Astfel, acordurile de soluționare amiabilă de tipul acordului de soluționare trebuie calificate drept restrângeri ale concurenței prin obiect atunci când din analiza acestora reiese că transferurile de valori efectuate de producătorul medicamentului original în beneficiul producătorului medicamentului generic se explică, în cele din urmă, numai prin interesul comercial al acestor operatori de a nu concura pe baza meritelor [a se vedea în acest sens Hotărârea Generics (UK), punctul 87, și Hotărârea din 25 martie 2021, Lundbeck/Comisia, C-591/16 P, EU:C:2021:243, punctul 114].
- 68 Pentru a stabili dacă un acord poate fi calificat drept restrângere a concurenței prin obiect, nu trebuie să se analizeze fiecare dintre clauzele sale în mod separat, ci să se evalueze dacă acest acord, privit ca un întreg, prezintă un grad de nocivitate economică pentru buna funcționare a concurenței pe piața în cauză (Hotărârea din 27 iunie 2024, Servier ș.a./Comisia, C-201/19 P, EU:C:2024:552, punctul 294).
- 69 În lumina acestor considerații trebuie să se aprecieze, în primul rând, dacă, în cadrul analizei prin care urmărea să stabilească dacă acordul de soluționare trebuia calificat drept „restrângere a concurenței prin obiect”, Tribunalul a apreciat în mod întemeiat, la punctul 46 din hotărârea atacată, că, pentru a stabili dacă fiecare dintre tranzacțiile comerciale incluse în acest acord avea ca unică explicație plauzibilă obiectivul de a încuraja Teva să accepte clauzele restrictive și, astfel, să renunțe la a concura Cephalon pe baza meritelor sale sau dacă aceste tranzacții ar fi fost în orice caz încheiate în condiții normale de piață, trebuie să se analizeze dacă tranzacțiile comerciale cuprinse în respectivul acord ar fi fost încheiate efectiv sau dacă ar fi fost încheiate în aceleași condiții în lipsa clauzelor restrictive.
- 70 În această privință, atunci când soldul net pozitiv al transferurilor de valori nu se poate justifica integral prin necesitatea de a compensa costurile sau neplăcerile legate de litigiul referitor la validitatea unui brevet dintre un producător de medicamente generice și un producător de medicamente originale, criteriul juridic reținut de jurisprudență pentru calificarea unui acord de soluționare amiabilă drept restrângere a concurenței prin obiect impune să se verifice dacă simpla contraprestație pentru transferul de valori primit de producătorul de medicamente generice de la producătorul medicamentului original este suficient de importantă pentru a stimula efectiv producătorul de medicamente generice să renunțe la intrarea pe piața în cauză (a se vedea în acest sens Hotărârea din 27 iunie 2024, Servier ș.a./Comisia, C-201/19 P, EU:C:2024:552, punctele 164 și 165, precum și jurisprudența citată).

- 71 În aceste condiții, recurente reproșează în mod eronat Tribunalului că și-a concentrat analiza asupra angajamentelor de neconcurență și de necontestare care figurează în acordul de soluționare, acestea constituind în esență o renunțare la intrarea pe piață.
- 72 Într-adevăr, astfel cum a arătat domnul avocat general la punctul 71 din concluzii, o lectură izolată a punctelor 45 și 46 din hotărârea atacată ar putea să sugereze că Tribunalul a efectuat o analiză abstractă a clauzelor restrictive prin intermediul examinării scenariului ipotetic întemeiat pe compararea a „ceea ce s-a întâmplat în mod real cu ceea ce s-ar fi întâmplat în lipsa clauzelor restrictive”.
- 73 Cu toate acestea, așa cum reiese din cuprinsul punctelor 43-46 și 61-162 din hotărârea atacată, în urma unei analize detaliate și a unei aprecieri globale a acordului de soluționare, Tribunalul a concluzionat că transferul de valori efectuat de Cephalon în beneficiul Teva prin intermediul unor tranzacții comerciale constituia contraprestația pentru introducerea unor clauze restrictive în acordul de soluționare și, prin urmare, pentru angajamentul Teva de a renunța să intre în mod independent pe piața medicamentelor generice.
- 74 Mai precis, Tribunalul a menționat mai întâi, la punctele 43-46 din hotărârea atacată, că urmărea să stabilească, pe baza unui scenariu ipotetic, dacă tranzacțiile comerciale dintre recurente se îndepărtau de condițiile normale de piață, analizând printre altele obiectivele și contextul economic și juridic în care se înscriseră aceste tranzacții la momentul încheierii acordului de soluționare pentru a determina efectul stimulat al transferurilor de valori prevăzute de acest acord.
- 75 Or, nimic nu interzice luarea în considerare a elementelor contrafactuale pentru a constata o restrângere a concurenței prin obiect (a se vedea în acest sens Hotărârea din 2 aprilie 2020, Budapest Bank ș.a., C-228/18, EU:C:2020:265, punctele 82 și 83).
- 76 Deși analiza efectuată de Tribunal la punctul 46 din hotărârea atacată, care constă în examinarea tranzacțiilor comerciale care figurează în acordul de soluționare în lipsa clauzelor restrictive, implică, după cum a arătat acesta la punctele 47-50 din hotărârea atacată, luarea în considerare a unei situații ipotetice, această analiză nu poate fi confundată cu metoda denumită „metoda contrafactuală”.
- 77 În timp ce aceasta din urmă constă în compararea situației concurențiale care rezultă din acordul în cauză cu cea care ar exista în lipsa acestuia pentru a aprecia existența unor efecte anticoncurențiale cauzate de un acord între întreprinderi (a se vedea în acest sens Hotărârea din 27 iunie 2024, Comisia/KRKA, C-151/19 P, EU:C:2024:546, punctul 316 și jurisprudența citată), analiza efectuată de Tribunal în cadrul aprecierii existenței unei restrângeri a concurenței prin obiect, astfel cum reiese din cuprinsul punctelor 43-50 și 61 din hotărârea atacată, urmărea să stabilească dacă aceste clauze constituiau un stimulent pentru ca Teva să renunțe să concureze cu Cephalon pe baza meritelor pentru a stabili gravitatea obiectivă a practicii în discuție, iar nu să aprecieze existența efectelor anticoncurențiale ale acordului de soluționare. Această apreciere a fost efectuată la punctele 221-223 și 230-254 din hotărârea atacată.
- 78 Prin urmare, criteriul confirmat de Tribunal nu impune, contrar susținerilor recurentelor, să se aprecieze, pentru fiecare tranzacție comercială, dacă aceasta ar fi fost încheiată efectiv sau dacă ar fi fost încheiată în aceleași condiții, în lipsa acordului de soluționare în ansamblul său. Acest

criteriu urmărește, dimpotrivă, să stabilească, conform jurisprudenței menționate la punctul 67 din prezenta hotărâre, dacă transferurile de valori se explică, în cele din urmă, numai prin interesul comercial al operatorilor în cauză de a nu concura pe baza meritelor.

- 79 De altfel, având în vedere explicațiile cuprinse la punctele 47-50 din hotărârea atacată, ale cărei puncte 48-50 nu sunt contestate de recurente, referitoare la diferența dintre analiza efectuată pentru stabilirea existenței unei restrângeri a concurenței prin obiect și metoda denumită „metoda contrafactuală” care trebuie aplicată numai pentru aprecierea efectelor anticoncurențiale ale unui acord, Tribunalul a explicat, contrar afirmațiilor recurențelor, motivele pentru care această analiză nu echivalează cu această metodă contrafactuală.
- 80 În al doilea rând, trebuie să se examineze dacă Tribunalul s-a îndepărtat, la punctul 46 din hotărârea atacată, de jurisprudența care reiese din Hotărârea Generics (UK) atunci când a considerat că, pentru a stabili dacă fiecare dintre tranzacțiile comerciale avea ca unică explicație plauzibilă obiectivul de a încuraja Teva să accepte clauzele restrictive și, astfel, să renunțe la a concura Cephalon pe baza meritelor sale sau dacă aceste tranzacții ar fi fost în orice caz încheiate în condiții normale de piață, Comisia trebuia să compare ceea ce s-a întâmplat în mod real cu ceea ce s-ar fi întâmplat în lipsa clauzelor restrictive.
- 81 Prin intermediul acestei critici, recurențele urmăresc în esență să demonstreze că criteriul enunțat de Tribunal corespunde celui rezultat din Hotărârea Generics (UK) pentru examinarea existenței unei restrângeri a concurenței prin efect și, prin urmare, nu ar putea fi utilizat, fără a determina o eroare de drept, pentru a stabili existența unei restrângeri prin obiect.
- 82 Or, astfel cum reiese din cuprinsul punctului 43 din hotărârea atacată, Tribunalul intenționa să efectueze o apreciere globală a intereselor și a stimulentele părților în cauză pentru a verifica dacă tranzacțiile comerciale care figurează în acordul de soluționare puteau avea alte explicații decât interesul comercial al recurențelor de a nu concura pe baza meritelor.
- 83 O asemenea apreciere trebuie să se bazeze, așa cum a observat în mod întemeiat Tribunalul la punctele 50 și 56 din hotărârea atacată, necontestate de recurente, pe o analiză comună a tranzacțiilor comerciale și a acordului de soluționare atunci când aceste tranzacții și acest acord se integrează în același ansamblu contractual.
- 84 Astfel, după cum a precizat Curtea, pentru a stabili dacă un acord poate fi calificat drept restrângere a concurenței prin obiect, este indispensabil, în special din cauza legăturilor strânse între clauzele de necontestare, de necomercializare și de aprovizionare exclusivă ale unui acord de soluționare amiabilă, nu să se analizeze fiecare dintre clauzele sale în mod separat, ci să se evalueze dacă acest acord, privit ca un întreg, prezintă un grad de nocivitate economică pentru buna funcționare a concurenței pe piața în cauză care justifică o asemenea calificare (a se vedea în acest sens Hotărârea din 27 iunie 2024, Servier ș.a./Comisia, C-201/19 P, EU:C:2024:552, punctul 294).
- 85 Așa cum a arătat domnul avocat general la punctul 57 din concluzii, acest lucru este valabil cu atât mai mult cu cât, precum în speță, obiectivul acestei analize constă în a identifica efectul potențial stimulativ al transferurilor de valori și în a stabili dacă introducerea clauzelor restrictive în acordul de soluționare reprezenta contraprestația transferurilor de valori efectuate de Cephalon prin intermediul tranzacțiilor comerciale vizate de acordul de soluționare.

- 86 Așadar, dacă se constată că, în lipsa clauzelor restrictive cuprinse în acordul de soluționare, părțile nu ar fi încheiat tranzacțiile comerciale prevăzute de acest acord, se poate deduce de aici că aceste tranzacții se explică numai prin restrângerea concurenței convenită în acest acord.
- 87 De altfel, contrar celor susținute de recurente, nu reiese nicidecum din hotărârea atacată, pe de o parte, că Tribunalul nu ar fi efectuat o astfel de analiză, punctele 61 și 162 din hotărâre dovedind contrariul, și nici, pe de altă parte, că acesta ar fi impus demonstrarea a ceea ce s-ar fi întâmplat în lipsa acordului de soluționare în ansamblul său.
- 88 Așadar, prezenta critică nu poate fi admisă întrucât se întemeiază pe o interpretare eronată a hotărârii atacate.
- 89 De asemenea, trebuie respinsă critica recurentelor întemeiată pe denaturarea criteriului stabilit de jurisprudența Curții vizată la punctul 53 din prezenta hotărâre și pe răsturnarea sarcinii probei impuse de această jurisprudență.
- 90 Astfel, fără a săvârși o eroare, Tribunalul a statuat la punctul 45 din hotărârea atacată că Comisia este obligată să verifice dacă tranzacțiile comerciale vizate de acordul de soluționare ar fi putut fi încheiate, în condiții la fel de favorabile, și în lipsa clauzelor restrictive.
- 91 Așa cum reiese din cuprinsul punctului 53 din hotărârea atacată, care nu este contestat de recurente, Tribunalul a amintit, făcând trimitere la punctele 83 și 87 din Hotărârea Generics (UK), că revine Comisiei sarcina de a demonstra că, în contextul în discuție, clauzele restrictive încheiate în cadrul acordului de soluționare amiabilă au condus la un acord care restrânge concurența prin obiect și, prin urmare, de a demonstra că din examinarea acestui acord rezultă că transferurile de valori prevăzute de acesta se explică numai prin interesul comercial atât al titularului brevetului în discuție, cât și al pretinsului autor al contrafacerii de a nu concura pe baza meritelor.
- 92 În fața Tribunalului, recurente au susținut că fiecare dintre tranzacțiile comerciale care figurează în acordul de soluționare avea o altă explicație plauzibilă decât aceea de a servi numai drept contraprestație pentru clauzele restrictive. Prin urmare, Tribunalul a verificat, așa cum reiese din cuprinsul punctului 61 din hotărârea atacată, dacă, pentru fiecare dintre aceste tranzacții comerciale prevăzute de acest acord, Comisia a săvârșit o eroare de apreciere atunci când a concluzionat că respectivele tranzacții aveau ca scop să servească drept transfer de valori de la Cephalon către Teva în schimbul angajamentului Teva de a nu intra în mod independent pe piețele medicamentelor generice și de a nu concura cu Cephalon în ceea ce privește modafinilul.
- 93 Ca urmare a unei analize detaliate a deciziei în litigiu și a fiecărei tranzacții comerciale care figurează în acordul de soluționare, Tribunalul a ajuns, la punctul 162 din hotărârea atacată, la concluzia, necontestată de recurente, că Comisia a aplicat criteriul juridic adecvat stabilind că niciuna dintre tranzacțiile comerciale prevăzute în acordul de soluționare nu avusese alt scop decât creșterea nivelului transferului de valori efectuat în mod global în favoarea Teva prin acest acord pentru a o încuraja să se supună clauzelor restrictive.
- 94 Prin urmare, contrar celor susținute de recurente, Tribunalul nu a săvârșit o eroare de drept atunci când a statuat că Comisia a dovedit în mod corespunzător, conform jurisprudenței rezultate din cuprinsul punctului 87 din Hotărârea Generics (UK), că transferurile de valori efectuate în cadrul tranzacțiilor comerciale care figurează în acordul de soluționare se explicau numai prin interesul comercial al Teva și al Cephalon de a nu concura pe baza meritelor.

- 95 În al treilea rând, trebuie să se aprecieze dacă, astfel cum susțin recurente, Tribunalul a aplicat în mod efectiv un criteriu imposibil de îndeplinit de către părți, contrar jurisprudenței rezultate din Hotărârea Generics (UK), și dacă Tribunalul a aplicat în mod corect criteriul pe care el însuși l-a reținut la punctul 43 din hotărârea atacată pentru a verifica dacă tranzacțiile comerciale care figurau într-un acord de soluționare amiabilă puteau avea alte explicații decât interesul comercial, atât al titularului brevetului, cât și al pretinsului autor al contrafacerii, de a nu concura pe baza meritelor.
- 96 În această privință, mai întâi, în măsura în care această critică se întemeiază pe argumentul, examinat deja la punctele 83-87 din prezenta hotărâre, potrivit căruia Tribunalul ar fi avut în vedere să examineze tranzacțiile comerciale „în lipsa acordului de soluționare”, ea trebuie respinsă.
- 97 În continuare, trebuie de asemenea respinse argumentele recurentelor potrivit cărora aprecierea globală efectuată de Tribunal privea, contrar afirmațiilor acestuia din cuprinsul punctului 43 din hotărârea atacată, aspectul dacă recurente ar fi încheiat vreo tranzacție comercială independent de acordul de soluționare.
- 98 Astfel, nimic din hotărârea atacată nu indică faptul că Tribunalul nu ar fi efectuat, după cum se menționează la punctul 43 din hotărârea atacată, o apreciere a aspectului dacă tranzacțiile comerciale care figurează în acordul de soluționare puteau avea alte explicații decât interesul comercial al recurentelor de a nu concura pe baza meritelor. Astfel, după cum reiese, printre altele, din cuprinsul punctelor 61 și 162 din hotărârea atacată, Tribunalul a efectuat tocmai această analiză.
- 99 În încheiere, contrar celor afirmate de recurente, din hotărârea atacată nu reiese că Tribunalul ar fi exclus posibilitatea încheierii unor tranzacții comerciale concomitent cu un acord de soluționare amiabilă. Punctele 56, 61 și 162 din hotărârea atacată arată, dimpotrivă, că Tribunalul a recunoscut o astfel de posibilitate prin faptul că a examinat ansamblul tranzacțiilor comerciale încheiate între părți în cadrul soluționării amiabile a litigiilor lor.
- 100 Prin urmare și astfel cum a observat în esență domnul avocat general la punctul 71 din concluzii, problema relevantă în speță pentru a stabili o restrângere a concurenței prin obiect este aceea dacă tranzacțiile comerciale încheiate în cadrul unui acord de soluționare amiabilă se pot explica în mod plauzibil, în sensul că scopul lor nu constă în restrângerea sau în denaturarea concurenței pe piață prin încurajarea unui concurent potențial să nu intre pe piață în schimbul unui transfer de valori nejustificat de necesitatea de a compensa costurile sau neplăcerile legate de litigiul dintre părțile la acest acord.
- 101 Așadar, Tribunalul nu poate fi criticat pentru că a efectuat o astfel de analiză, care reiese din cuprinsul punctelor 61 și 162 din hotărârea atacată.
- 102 Rezultă că primul aspect al primului motiv trebuie respins ca nefondat.

Cu privire la al doilea aspect, referitor la aplicarea incorectă a celei de a doua componente a criteriului juridic stabilit de Hotărârea Generics (UK)

– Argumentația părților

- 103 În cadrul celui de al doilea aspect al primului motiv, recurentele arată că punctele 182 și 183 din hotărârea atacată sunt afectate de o eroare de drept pentru motivul că motivarea care figurează la aceste puncte este insuficientă și contradictorie.
- 104 În această privință, recurentele amintesc că, conform constatărilor care reies din cuprinsul punctului 111 din Hotărârea Generics (UK), acordurile de soluționare care sunt însoțite de efecte favorabile concurenței dovedite, de natură să genereze în mod rezonabil îndoieli cu privire la caracterul lor suficient de nociv pentru concurență, nu pot constitui restrângeri prin obiect. Potrivit acestei jurisprudențe, aceste efecte trebuie să fie dovedite, pertinente, proprii acordului în cauză și suficient de importante, astfel încât să permită în mod rezonabil apariția unor îndoieli cu privire la caracterul suficient de nociv pentru concurență al acordului de soluționare amiabilă în cauză și, prin urmare, la obiectul său anticoncurențial.
- 105 Or, în decizia privind concentrarea, Comisia ar fi arătat că, în măsura în care acordul de soluționare a înlăturat obstacolele în materie de proprietate intelectuală care făceau intrarea altor producători de medicamente generice extrem de incertă pe termen scurt, acordul de soluționare permitea Teva să devină concurentul cel mai important al Cephalon pe piața modafinilului.
- 106 Constrângerea concurențială exercitată de Teva asupra Cephalon ar fi fost considerată de așa natură încât Comisia a solicitat Teva să cedeze drepturile sale de producție și de vânzare a produsului său modafinil pentru a elimina suprapunerea de activitate între părțile la concentrare.
- 107 În lumina acestor elemente, recurentele reproșează Tribunalului, pe de o parte, că nu a prezentat, pentru a răspunde la argumentele pe care acestea le invocaseră în primă instanță pentru a demonstra că efectele favorabile concurenței care decurg din acordul de soluționare reieșeau în mod clar din decizia privind concentrarea, motivele pentru care restrângerile concurenței cuprinse în acordul de soluționare ar avea o pondere mai mare decât efectele evidente favorabile concurenței care rezultă din acest acord. În plus, Tribunalul nu ar fi explicat motivele pentru care diferența dintre cadrul de analiză reținut în decizia în litigiu și cel care figurează în decizia privind concentrarea ar lipsi acordul de soluționare de orice efect favorabil concurenței.
- 108 Pe de altă parte, recurentele consideră că motivarea hotărârii atacate nu permite să se înțeleagă cum a ajuns Tribunalul, la punctul 183 din hotărârea atacată, la concluzia contradictorie potrivit căreia faptul că, în decizia privind concentrarea, Comisia a apreciat că, după și în pofida încheierii acordului de soluționare, Teva constituia încă constrângerea concurențială cea mai probabilă exercitată asupra Cephalon nu înseamnă că aceasta ar fi considerat că drepturile generice ale Teva aveau un efect favorabil concurenței.
- 109 În special, această motivare nu ar permite să se înțeleagă motivele pentru care decizia privind concentrarea nu a permis existența unor îndoieli rezonabile cu privire la caracterul suficient de nociv al acestui acord pentru concurență.

110 Comisia consideră că argumentele prezentate de recurente în replică cu privire la caracterul pretins contradictoriu al raționamentului Tribunalului care figurează la punctele 182 și 183 din hotărârea atacată trebuie, ca argumente noi, să fie respinse ca inadmisibile. În orice caz, Comisia consideră că cel de al doilea aspect al primului motiv este nefondat.

– *Aprecierea Curții*

111 Prin intermediul celui de al doilea aspect al primului motiv, recurente susțin că punctele 182 și 183 din hotărârea atacată sunt afectate de o eroare de drept întemeiată pe o motivare insuficientă și contradictorie.

112 Cu titlu introductiv, Comisia arată că argumentele invocate de recurente cu privire la caracterul contradictoriu al raționamentului Tribunalului, prezentate în cadrul replicii, trebuie să fie declarate inadmisibile ca argumente noi.

113 În această privință, trebuie să se constate că recurente s-au limitat să menționeze, în titlul celui de al doilea aspect al primului motiv și în cuprinsul unui punct din recurs, caracterul contradictoriu al raționamentului Tribunalului, fără a oferi vreo explicație și fără a prezenta vreo argumentație în stabilirea acestui caracter. Abia în stadiul memoriului în replică pretinsa contradicție a făcut obiectul unor dezvoltări care privesc doar punctul 183 din hotărârea atacată.

114 În consecință, în măsura în care argumentul întemeiat pe o motivare contradictorie nu a fost în niciun fel susținut în cererea introductivă și a fost formulat pentru prima dată abia în replică în raport cu punctul 183 din hotărârea atacată, fără ca, de altfel, să se întemeieze pe elemente care au apărut după introducerea acțiunii sau să constituie dezvoltarea unui motiv invocat în cererea introductivă, el trebuie considerat ca fiind inadmisibil, conform articolului 127 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 190 alineatul (1) din acest regulament.

115 De asemenea, trebuie subliniat că recurente nu repun în discuție întreaga motivare dezvoltată de Tribunal pentru a respinge al treilea aspect al primului motiv invocat de acestea în primă instanță. Mai precis, ele contestă numai motivarea expusă de Tribunal la punctele 182 și 183 din hotărârea atacată pentru a respinge argumentele pe care acestea le prezentaseră în scopul de a demonstra că efectele favorabile concurenței care decurg din acordul de soluționare reieșeau în mod clar din decizia privind concentrarea.

116 Or, chiar presupunând că motivarea din cuprinsul punctelor 182 și 183 din hotărârea atacată ar fi afectată de o eroare de drept legată de caracterul său insuficient, o astfel de eroare nu poate avea drept consecință anularea acestei hotărâri.

117 În fapt, recurente nu au contestat, în cadrul celui de al doilea aspect al primului motiv, decât un singur element al raționamentului pe care s-a întemeiat Tribunalul pentru a respinge al treilea aspect al primului motiv invocat în primă instanță.

118 În această privință, pe de o parte, din cuprinsul punctelor 178-180 din hotărârea atacată reiese că Tribunalul a examinat și a înlăturat argumentele întemeiate pe caracterul în principal proconcurențial al acordului de soluționare, statuând că intrarea Teva pe piețele modafinilului ar trebui calificată „mai degrabă ca intrare întârziată, controlată și limitată pe piețele respective decât

ca intrare timpurie”, cum au susținut recurente. Pe de altă parte, în cuprinsul punctelor 186-190 din această hotărâre, Tribunalul a statuat că constatarea existenței unei restrângeri a concurenței prin obiect nu poate fi înlăturată ca urmare a caracterului pretins accesoriu al clauzelor restrictive.

- 119 Rezultă că al doilea aspect al primului motiv trebuie respins ca fiind în parte inadmisibil și în parte inoperant.
- 120 În aceste condiții, primul motiv trebuie respins în totalitate.

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe erori de drept săvârșite în cadrul aprecierii existenței unei restrângeri prin efect în sensul articolului 101 TFUE

- 121 În susținerea celui de al doilea motiv, recurente arată în esență că Tribunalul a săvârșit mai multe erori de drept în examinarea efectelor anticoncurențiale ale acordului de soluționare.
- 122 În această privință, din jurisprudență reiese că obiectul și efectul anticoncurențial al unui acord nu sunt condiții cumulative, ci alternative pentru a aplica interdicția prevăzută la articolul 101 alineatul (1) TFUE. Nu este, așadar, necesar să se examineze efectele unui acord în cazul în care obiectul anticoncurențial al acestuia este dovedit (a se vedea în acest sens Hotărârea din 6 octombrie 2009, GlaxoSmithKline Services ș.a./Comisia ș.a., C-501/06 P, C-513/06 P, C-515/06 P și C-519/06 P, EU:C:2009:610, punctul 55 și jurisprudența citată).
- 123 Or, din moment ce examinarea primului motiv, privind aprecierile efectuate de Tribunal în cadrul stabilirii existenței unei restrângeri a concurenței prin obiect, nu a evidențiat nicio eroare de drept, nu este necesară examinarea celui de al doilea motiv, referitor la efectele anticoncurențiale ale acordului de soluționare.
- 124 În aceste condiții, prezentul recurs trebuie respins.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 125 În conformitate cu articolul 184 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, atunci când recursul nu este fondat, Curtea se pronunță asupra cheltuielilor de judecată.
- 126 Articolul 138 alineatul (1) din acest regulament, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 184 alineatul (1) din regulamentul menționat, prevede că partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată.
- 127 Întrucât recurente au căzut în pretenții și Comisia a solicitat obligarea acestora la plata cheltuielilor de judecată, se impune obligarea recurentelor la plata cheltuielilor de judecată.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a patra) declară și hotărăște:

1) Respinge recursul.

2) Obligă Teva Pharmaceutical Industries Ltd și Cephalon Inc. la plata cheltuielilor de judecată.

Semnături